

Pohjois-Haagan järjestöt tempaisivat leikkipuistossa

Pohjois-Haagassa vaikuttavat järjestöt ja koulut tempaisivat lauantaina 30. elokuuta ja järjestivät alueen asukkaiden yhteisen tapahtuman Näyttelijäntien leikkipuistossa. Asialla olivat leikkipuiston lisäksi Leikkipuiston vanhempaintoimikunta, Pohjois-Haagan Lions Club, Pohjois-Haagan nuorisotalo, Pohjois-Haaga

seura ry, Pohjois-Haagan ala-aste, Pohjois-Haagan Yhteiskoulu, Hakavuoren seurakunta ja Helsingin työväenopisto.

Tarjolla oli runsaasti mielenkiintoista tekemistä ennen kaikkea lapsille, olihan kyse leikkipuistosta, mutta myös vanhemmille. Suuren suosion etenkin pienempien keskuudessa saavutti Hem-

bölen kotieläintarha, jonka eläimet olivat suuren huomion kohteena ja niin ponikin aasiratsastukseenkin oli koko ajan pitkä jono. Piirustustaitoisille lapsille oli tarjolla Haagan demareiden kunnallisvaaliehdokkaiden järjestämä piirustuskilpailu ja puolilta päivin kaikkia hauskutti Pellekaija Pum, joka on kahden hengen hauska

orkesteri.

Urheilullista ohjelmaa järjesti Pohjois-Haagan Yhteiskoulu ja ala-aste puolestaan toi estradille lapsikuoronsa. Kohtuullisen hyvää syyssää toi paikalle runsaasti väkeä ja koko tapahtumaa voi luonnehtia onnistuneeksi.

KK Pellekaija Pum on hauska orkesteri kuten kuvasta näkyy.

Pohjois-Haagan ala-asteen lapsikuoro esiintyi.

Lasten piirustuskilpailussa haagalainen nuoremman polven demari Anna Mäenpää neuvoo Anne Puromäkeä ja tämän Moona-tytärtä.

Haagan demarien kunnallisvaaliehdokkaita leikkipuiston tapahtumassa, vasemmalta Satu Laine, Tomi Sevander, Juha Jaatinen, Ville Kopra, Seija Lumme, Saija Jokela, Anna Mäenpää ja Pertti Hyvärinen. Kuvanoton jälkeen Lumme vetäytyi ehdokkuudesta saatuaan siirron apulaiskaupunginjohtaja Pekka Saurin sihteeriksi.

Pohjois-Haagan Leijonat myivät leikkipuiston tapahtumassa makkaraa, kuvassa vasemmalta Pentti Ripatti, Reijo Juntunen, Teuvo Rämänen, Eleazar Wieliczko-Krutkiewicz, kuvaajalle tuntemattomaksi jäänyt "leijona" ja Timo Huttunen.

Limanuljaskat ja muut metsän herkut

Ruoan hinnan noustua tuntuvasti tänä vuonna olen alkanut tähyilemään sienimetsään muussakin kuin virkistäytymismielessä. Joinain syksyinä olen poiminut sieniä Haagastakin, mutta tänä syksynä en ole löytänyt Peikonhampan juurelta kuin yhden herkkutatun, tämän syksyn yleisin sieni kun näyttää olevan pantterikärpässieni. Pari viikkoa sitten lai-

toin kumisaappaat jalkaani ja matkustin seutuliikenteen bussilla Espoon perusienimetsään. Olin hyvin varustautunut: mukana oli sadetakki, eväitä, teetä termospullossa, kännykkä ja kaksi ämpäriä. Muutaman tunnin sateessa tarpomisen tulos oli kuitenkin vaatimaton. Löysin vain puoli ämpärillistä herkkua- ja punikkitatteja, jotka perkaamisen ja pais-

tamisen jälkeen kutistui pariksi ruokalusikalliseksi. Maku oli tottakai erinomainen, mutta niin oli hintakin (bussilippu edestakaisin 7,60 euroa).

Haagan metsästä luulen sienikirjan perusteella tunnistaneeni limanuljaskan. En ole kuitenkaan uskaltanut poimia tuota herkkua sieniämpäriini, johtuneeko sitten vähemmän kulinaristisesta nimestä vai siitä,

että haluan olla 100 % varma uudesta sienilajista ennen kuin laitan siitä ruokaa. Helpointa on tunnistaa ne sienilajit, jotka on tuntenut jo lapsena. Olenkin opettanut omille lapsilteni mahdollisimman paljon erilaisia sienilajeja, koska niitä on vaikeampi oppia tuntemaan aikuise-

na. Kaupunkimetsiä siis tarvitaan edelleen. Vanha

sanonta siitä, että metsä on suomalaisen kirkko, pitää paikkansa. Itselleni sekä metsät että merenrannat ovat niitä paikkoja, joihin mielelläni hakeudun rauhoittumaan ja myös liikkumaan. Helsingissä on vielä onneksi sellaisia metsäisiä alueita, että poistuessaan pääpolulta voi tuntea olevansa ihan oikeasti metsässä. Pidetään niistä kiinni.

Kirsi Asikainen teologi, äänikirjalukija sosiaalilautakunnan lapsiperhejaoston varajäsen (vas.)